

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 14C/105/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612215658
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Račko
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2014:6612215658.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec samosudcom JUDr. Miroslavom Račkom v právnej veci žalobcu POHOTOVOŠŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421 proti žalovanej Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, IČO: 00 166 073 v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy takto:

rozhodol:

Súd žalobu žalobcu **z a m i e t a .**

Žalovanej sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobami podanými na tunajšom súde dňa 27.09.2012 vo veci 14C/105/2012 domáhal zaplata sumy 125,- Eur titulom majetkovej škody a sumy 521,85 Eur titulom nemajetkovej ujmy, vo veci 14C/107/2012 domáhal zaplata sumy 125,- Eur titulom majetkovej škody a sumy 695,19 Eur titulom nemajetkovej ujmy, vo veci 14C/110/2012 domáhal zaplata sumy 125,- Eur titulom majetkovej škody a sumy 250,78 Eur titulom nemajetkovej ujmy, vo veci 14C/115/2012 domáhal zaplata sumy 125,- Eur titulom majetkovej škody a sumy 278,44 Eur titulom nemajetkovej ujmy, vo veci 14C/117/2012 domáhal zaplata sumy 125,- Eur titulom majetkovej škody a sumy 590,08 Eur titulom nemajetkovej ujmy, vo veci 14C/118/2012 domáhal zaplata sumy 125,- Eur titulom majetkovej škody a sumy 676,75 Eur titulom nemajetkovej ujmy, vo veci 6C/127/2012 domáhal zaplata sumy 125,- Eur titulom majetkovej škody a sumy 328,23 Eur titulom nemajetkovej ujmy, vo veci 14C/131/2012 domáhal zaplata sumy 125,- Eur titulom majetkovej škody a sumy 324,54 Eur titulom nemajetkovej ujmy, vo veci 14C/137/2012 domáhal zaplata sumy 125,- Eur titulom majetkovej škody a sumy 518,16 Eur titulom nemajetkovej ujmy, vo veci 12C/141/2012 domáhal zaplata sumy 125,- Eur titulom majetkovej škody a sumy 248,94 Eur titulom nemajetkovej ujmy. Uviedol, že v pozícii oprávneného navrhol vykonanie exekúcie pred zvoleným súdnym exekútorom pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúcim zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX s dlžníkom N. Z., pričom po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideli registráciu exekučnej veci sp.zn. G. XXXX/XXXX. Súdny exekútor predložil návrh žalobcu na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému tunajšiemu súde a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd napriek tomu, že ním prejednáváná vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na časť potrebnú k posúdeniu a rozhodnutiu, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 16.08.2010, pričom konanie začalo dňa 06.11.2009, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. K rozhodnutiu o žiadosti o udelenia poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty v omeškaní viac ako o 283 dní. Taktiež v exekučnej veci povinného N. Z., ktorému vznikol záväzok neplnením zmluvy o úvere č. XXXXXXXX a k veci bolo pridelené č. G. XXXX/

XXXX, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 16.08.2010, pričom konanie začalo dňa 04.08.2009, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, pričom k rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby v omeškaní viac ako 377 dní. Taktiež v exekučnej veci povinného G. S., ktorej vznikol záväzok neplnením zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX a k veci bolo pridelené č. G. XXXX/XXXX, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 03.06.2011, pričom konanie začalo dňa 18.01.2011, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, pričom k rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby v omeškaní viac ako 136 dní. Taktiež v exekučnej veci povinného Z. X., ktorému vznikol záväzok neplnením zmluvy o úvere č. XXXXXXXX a k veci bolo pridelené č. G. XXXXX/XXXX, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 16.08.2010, pričom konanie začalo dňa 18.03.2010, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, pričom k rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby v omeškaní viac ako 151 dní. Taktiež v exekučnej veci povinného Q. U., ktorému vznikol záväzok neplnením zmluvy o úvere č. XXXXXXXX a k veci bolo pridelené č. G. XXXXX/XXXX, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 16.08.2010, pričom konanie začalo dňa 30.09.2009, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, pričom k rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby v omeškaní viac ako 320 dní. Taktiež v exekučnej veci povinného L. C., ktorému vznikol záväzok neplnením zmluvy o úvere č. XXXXXXXX a k veci bolo pridelené č. G. XXXXX/XXXX, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 16.08.2010, pričom konanie začalo dňa 14.08.2009, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, pričom k rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby v omeškaní viac ako 367 dní. Taktiež v exekučnej veci povinného A. Q.Ž., ktorému vznikol záväzok neplnením zmluvy o úvere č. XXXXXXXX a k veci bolo pridelené č. G. XXXXX/XXXX, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 30.01.2011, pričom konanie začalo dňa 05.08.2010, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, pričom k rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby v omeškaní viac ako 178 dní. Taktiež v exekučnej veci povinného Z. C., ktorému vznikol záväzok neplnením zmluvy o úvere č. XXXXXXXX a k veci bolo pridelené č. G. XXXXX/XXXX, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 15.02.2011, pričom konanie začalo dňa 23.08.2010, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, pričom k rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby v omeškaní viac ako 176 dní. Taktiež v exekučnej veci povinného F. F., ktorému vznikol záväzok neplnením zmluvy o úvere č. XXXXXXXX a k veci bolo pridelené č. G. XXXXX/XXXX, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 16.08.2010, pričom konanie začalo dňa 08.11.2009, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, pričom k rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby v omeškaní viac ako 281 dní. Taktiež v exekučnej veci povinného M. C., ktorému vznikol záväzok neplnením zmluvy o úvere č. XXXXXXXX a k veci bolo pridelené č. G. XXXXX/XXXX, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 17.02.2011, pričom konanie začalo dňa 05.10.2010, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, pričom k rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby v omeškaní viac ako 135 dní. Ďalej uviedol, že žalobca vyvinul enormné úsilie v týchto veciach, aby docielil vecný posun v exekučných konaniach a primäl porušovateľa k vydaniu rozhodnutia. Obidve tieto veci súd spojil na spoločné konanie, nakoľko skutkovo aj čo do označenia účastníkov boli totožné. Žalobca žiadal jednak priznať majetkovú škodu, ktorá predstavuje účelne vynaložené náklady spojené s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej, pričom na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca vynaložil 70,- Eur, na udržiavanie a správu informačného systému 40,- Eur, na administratívne spracovanie veci 15,- Eur, čím celkovo v oboch týchto veciach vynaložil márne sumu 125,- Eur. Žiadal taktiež priznať náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného v čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup okresného súdu je podľa jeho názoru dôsledkom nesústredenej činnosti takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prieťahy v konaní spojené so zásahom do výkonu majetkových práv žalobcu. Márnym uplynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania žalobcu, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu pohľadávky a taktiež došlo k vyvolaniu viacerých rizík na strane žalobcu.

Poukázal na porušenie ústavných princípov právneho štátu, pričom uviedol, že pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal z doktríny prijatej Ústavným súdom SR, podľa ktorej pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 20 000,- Sk, t.j. cca 660,- Eur. Poukázal pritom na ustanovenú judikatúru Ústavného súdu SR, ktorú označil v návrhu, pričom vo veci dlžníka N. Z. si uplatnil primeranú náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 521,85 Eur, vo veci dlžníka N. Z. si uplatnil primeranú náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 695,19 Eur, vo veci dlžníka G. S. si uplatnil primeranú náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 250,78 Eur, vo veci dlžníka Z. X. si uplatnil primeranú náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 278,44 Eur, vo veci dlžníka Q. U. si uplatnil primeranú náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 590,08 Eur, vo veci dlžníka L. C. si uplatnil primeranú náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 676,75 Eur, vo veci dlžníka A. Q. si uplatnil primeranú náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 328,23 Eur, vo veci dlžníka Z. C. si uplatnil primeranú náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 324,54 Eur, vo veci dlžníka F. F. si uplatnil primeranú náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 518,16 Eur a vo veci dlžníka M. C. si uplatnil primeranú náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 248,94 Eur. Výpočet nároku uskutočnil alikvotným pomerom 55,- Eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu, a to práve na základe aplikácie doktríny Ústavného súdu SR, teda 660,- Eur za rok delené 12 mesiacov, t.j. 55,- Eur za mesiac. Ďalej žalobca postupoval podľa ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. a písomnou žiadosťou požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie o nároku na náhradu škody, žalovaný však pozitívne nereagoval. Preto podľa názoru žalobcu je nutné deklarovať porušenie práva žalobcu na rozhodnutie o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe, porušenie práva žalobcu na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného v čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, porušenie princípov právneho štátu nesprávnym úradným postupom exekučného súdu a nahradiť žalobcovi nemajetkovú ujmu a majetkovú škodu, ktorá mu bola spôsobená v priamej príčinnej súvislosti s porušením práv vyššie označených.

Žalovaná v písomnom vyjadrení k žalobe uviedla, že poškodený sa práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci môže domáhať na súde až po uplynutí šiestich mesiacov odo dňa prijatia jeho žiadosti, preto žalovaná má za to, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde. Poukázala na to, že žalobca neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí, a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody, o ktoré prerokovanie sám požiadal. Podmienky úspešného uplatnenia nároku na náhradu škody upravuje zákon č. 514/2003 Z.z. a pre vznik zodpovednosti štátu musia byť splnené tri podmienky súčasne, a to nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Prax ukázala už dávnejšie, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli sudy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak je exekučným titulom notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok, najmä v prípadoch existencie dôvodov podľa § 45 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Prejavilo sa to veľkom počte nezákonných exekúcií a zbytočnom vzniku trov exekučného konania. Podľa názoru žalovanej 15-dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučnom titule. Toto znenie je účinné od 01.06.2011, kedy bol Exekučný poriadok novelizovaný zákonom č. 102/2011 Z.z., čo znamená, že akýkoľvek nárok žalobcu vychádzajúci z nesprávneho úradného postupu po dobe nerozhodnutia v 15-dňovej lehote namietaných exekučných konaniach začatých po 01.06.2011 nemá žiadnu oporu v zákone. V praxi ak bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podaná na súd po 01.06.2011 z uvedeného je jednoznačné, že nárok je v tejto časti neopodstatnený. Ohľadom existencie v prietahoch konaní, súd konajúci o náhrade škody môže pri posudzovaní nároku na náhradu škody vychádzať z existencie prietahu v súdnom konaní len v prípade, ak by tieto boli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatné rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo právoplatné rozhodnutie Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd SR konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Žalobca si vo vzťahu k predpokladom posúdenia existencie zbytočných prietahov v konaní nespĺnil ani povinnosť tvrdenia, ani povinnosť ich preukázania, teda žalovaná vzhľadom na vyššie uvedené nepovažuje existenciu prietahov v konaní za preukázanú. Žalovaná taktiež vzniesla námietku premlčania pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pred dňom

23.04.2009, t.j. tri roky pred dňom kedy boli žalovanej doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku. Vzhľadom na uvedené žalovaná vzniesla námietky premĺčania pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom uvedená lehota uplynula pred dňom 23.04.2009. Čo sa týka vyčíslenia škody, túto považuje za nesprávnu a účelovú, a skutočnú škodu je potrebné dokázať listinami, resp. skutočnosťami, ktoré preukážu požadovaný nárok, v opačnom prípade by mohlo dochádzať k ľubovoľnému a subjektívnemu vyčísľovaniu škody zo strany žalobcu, a preskúmanie predmetného nároku je znemožnené. Žalobca nepreukázal jednak vznik a ani výšku škody. Ohľadom nemajetkovej ujmy žalovaná uviedla, že nemá za preukázaný tak vznik ako ani to, že by sa mala poskytovať jej náhrada v peniazoch. Ohľadom príčinnej súvislosti uviedla, že vzťah príčiny a následku musí byť priamy, bezprostredný, neprerušovaný; nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Vychádzajúc zo základnej charakteristiky, príčinnej súvislosti, ako priameho a bezprostredného vzťahu príčiny a následku, nemožno tvrdiť, že žalobcovi vznikla škoda postupom okresného súdu. Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., považuje žalovaná žalobu za právne neopodstatnenú a žiadala, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a žalobcovi nepriznal náhradu trov konania.

Žalobca sa na pojednávanie nedostavil, preto súd pojednával v jeho neprítomnosti. Viacerými svojimi podaniami v písomnej podobe poukázal na porušovanie jeho ústavných práv a poukázal taktiež na nezákonný a nestranný úradný postup súdov.

Žalovaná sa na pojednávanie nedostavila, preto bolo pojednávané v jej neprítomnosti.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so spisovým materiálom 14C/105/2012, priloženými spisovými materiálmi 14C/107/2012, 14C/110/2012, 14C/115/2012, 14C/117/2012, 14C/118/2012, 6C/127/2012, 14C/131/2012, 14C/137/2012, 12C/141/2012 a to listinným dôkazovým materiálom nachádzajúcim sa v týchto spisoch, a to najmä návrhmi na začatie konania, uznesením o spojení týchto vecí na spoločné konanie, písomnými podaniami účastníkov konania, exekučnými spismi č. 6Er/568/2011, č. 5Er/568/2011, č. 6Er/101/2011, č. 6Er/605/2011, č. 21Er/604/2011, č. 8Er/604/2011, č. 6Er/998/2010, č. 6Er/1106/2010, č. 9Er/603/2011, č. 12Er/1148/2010, na základe čoho zistil, že v exekučných spisoch tunajšieho súdu, a to exekučného spisu č. 6Er/715/2011 súd zistil, že vo veci 6Er/568/2011, ktoré sa týka konania 14c/105/2012 bolo exekučné konanie začaté dňa 18.05.2011, žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená 21.07.2011, dňa 22.07.2011 súd vyzval, aby v lehote 10 dní predložil zmluvu o úvere, súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 09.09.2011, vo veci 5Er/568/2011, ktoré sa týka konania 14C/107/2012 bolo exekučné konanie začaté dňa 18.05.2011, žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená 21.07.2011, dňa 12.09.2011 súd vyzval, aby v lehote 10 dní predložil zmluvu o úvere, súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 14.11.2011, vo veci 6Er/101/2011, ktoré sa týka konania 14C/110/2012 bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená 08.02.2011, dňa 24.02.2011 bol spis postúpený na Okresný súd rimavská Sobota z dôvodu miestnej nepríslušnosti, vo veci 6Er/605/2011, ktoré sa týka konania 14C/115/2012 bolo exekučné konanie začaté dňa 24.05.2011, žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená 03.08.2011, súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 09.09.2011, vo veci 21Er/604/2011, ktoré sa týka konania 14C/117/2012 bolo exekučné konanie začaté dňa 24.05.2011, žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená 03.08.2011, súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 17.08.2011, vo veci 8Er/604/2011, ktoré sa týka konania 14C/118/2012 bolo exekučné konanie začaté dňa 24.05.2011, žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená 03.08.2011, dňa 11.08.2011 súd vyzval, aby v lehote 10 dní predložil zmluvu o úvere, súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 27.09.2011, vo veci 6Er/998/2010, ktoré sa týka konania 6C/127/2012 bolo exekučné konanie začaté dňa 05.08.2010, žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená 14.10.2010, súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 09.11.2010, vo veci 6Er/1106/2010, ktoré sa týka konania 14C/131/2012 bolo exekučné konanie začaté dňa 23.08.2010, žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená 25.11.2010, súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 21.01.2011, vo veci 9Er/603/2011, ktoré sa týka konania 14C/137/2012 bolo exekučné konanie začaté dňa 24.05.2011, žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená 03.08.2011, súd zamietol žiadosť súdneho

exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 09.08.2011, vo veci 12Er/1148/2010, ktoré sa týka konania 12C/1141/2012 bolo exekučné konanie začaté dňa 05.10.2010, žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená 10.12.2010, súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 17.01.2011. Vo všetkých týchto veciach si žalobca uplatnil náhradu majetkovej škody po 125,- Eur a nemajetkovej ujmy v peniazoch vo vyššie uvedených výškach, a to z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, ktorý nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d/ zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, konaná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní.

Podľa § 9 ods. 1 a 2 citovaného zákona, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 16 ods. 1 citovaného zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 a 2 citovaného zákona, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Súd zistil, že žaloba obsahuje zákonom stanovené náležitosti, bola špecifikovaná a súd si pripojil ako dôkaz exekučné spisy. Súd zistil, že žalobca si splnil svoju povinnosť a podal žalovanému pred podaním tejto žaloby žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody.

Nesprávnym úradným postupom je porušovanie povinnosti pri uskutočňovaní úkonov v konaní, najmä jeho nesprávne vykonanie alebo vykonanie bez splnenia zákonných podmienok. Nesprávnym úradným postupom je aj opomenutie urobiť úkon alebo vydať rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote. Aj nevydanie rozhodnutia je nesprávnym úradným postupom. Podľa vyššie citovaných zákonných ustanovení štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci iba pri splnení troch podmienok, ktoré musia byť splnené súčasne, a to nesprávny úradný postup, vznik škody, príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

Súd posúdil vec v zmysle príslušných ustanovení zákona č. 233/1995 Z.z..

Súd zistil, že exekučné konania boli začaté v čase účinnosti zákona č. 233/1995 Z.z. platného od 01.06.2010 a účinného do 31.05.2011.

Podľa § 41 ods. 2 písm. d/ zákona č. 233/1995 Z.z., podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, účinného do 31.05.2011 súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/. Ak súd zistí rozpor

žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Tu súd považuje za potrebné uviesť čo sa týka rozdielného výkladu ustanovenia § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku v znení účinnom do 01.06.2011, že pokiaľ súdy podľa ustanovenia § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku v znení účinnom do 01.06.2011 akceptovali ako exekučné tituly aj rozhodnutia vydané rozhodcovskými súdmi, tak potom zákonom č. 144/2010 Z.z., ktorým s účinnosťou od 01.06.2010 bolo novelizované znenie ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku tak, že bola vypustená 15 - dňová lehota na poverenie súdneho exekútora vykonaním exekúcie ak ide o exekučný titul podľa ustanovenia § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku bola táto lehota vypustená aj pokiaľ ide o rozhodnutia vydané rozhodcovskými súdmi. Zákonom č. 102/2011 Z.z., účinným od 01.06.2011 už len vzhľadom na rozdielnosť výkladov ustanovenia § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku v znení do 01.06.2011 bolo toto zákonné ustanovenie vypracované tak, že výslovne sa v ňom uviedli rozhodnutia rozhodcovských súdov, čo však neznamená, že tieto neboli dovtedy chápané ako exekučný titul podľa ustanovenia § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku. Na základe uvedeného potom možno dospieť k záveru, že úmyslom zákonodarcu bolo neaplikovať 15 dňovú lehotu pri poverení exekútora aj v prípadoch, keď exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok, aj keď to nebolo explicitne uvedené v Exekučnom poriadku. Súd totiž nie je absolútne viazaný doslovným znením zákonného ustanovenia, ale sa od neho smie a musí odchyliť, ak si to zo závažných dôvodov vyžaduje účel zákona, história jeho vzniku, systematická súvislosť alebo niektorý z princípov, ktoré majú svoj základ v ústavne konformnom právnom poriadku ako významovom celku.

Bez ohľadu na rôzne výklady ustanovenia § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku v znení pred 01.06.2011 a po tomto dátume súd uvádza, že v ustanovení § 44 ods. 2 Exekučného poriadku uvedenú lehotu 15 dní na preskúmanie žiadosti o udelenie poverenia exekútora považuje za extrémne krátku na to, aby mohol exekučný súd náležite preskúmať predložený rozhodcovský rozsudok a žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie s poukazom na to, že výkon rozhodnutia je integrálnou súčasťou práva na súdnu ochranu, vzhľadom na zložitosť veci, význam konania pre oprávneného a povinného, časovú náročnosť posúdenia exekučného titulu a jeho súladu s vnútroštátnym právnym poriadkom a predpismi EÚ.

Súd pripomína, že v súvislosti so vstupom do Európskej únie, Slovenská republika svoj záväzok voči Európskej únii poskytnúť spotrebiteľovi zvýšenú ochranu vzhľadom na jeho postavenie v spotrebiteľských vzťahoch si plní prostredníctvom viacerých zákonov, medzi inými Občianskym zákonníkom, kde v § 53 ods. 5 zakotvuje, že neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné, ale aj Zákonom o rozhodcovskom konaní, v ktorom ukladá exekučnému súdu aj v každom štádiu exekučného konania skúmať, či rozhodcovský rozsudok nezaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporujúce dobrým mravom a po zistení, že rozhodcovský rozsudok takéto nedostatky má, exekúciu zastaví.

Exekučný súd bol povinný dôsledne skúmať či sú splnené formálne i materiálne predpoklady pre vedenie exekúcie a to v každom štádiu vedenia exekúcie (na návrh účastníka konania alebo; aj bez návrhu) a v prípade zistenia, že nie sú splnené podmienky materiálnej alebo formálnej vykonateľnosti exekučného titulu, musí na zistenie nezákonnosti vedenia exekúcie aj adekvátne procesne zareagovať. Okrem iného je povinný skúmať, či podklad na základe ktorého súdny exekútor žiada o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, je spôsobilým exekučným titulom v zmysle ustanoveniu § 41 Exekučného poriadku.

Podľa názoru Ústavného súdu SR vyslovenom v uznesení zo dňa 3. marca 2011, č. k. IV. ÚS 60/2011-13, vnútroštátny súd môže ex offo preskúmať nekalú povahu rozhodcovskej doložky v prípade právoplatného rozhodcovského rozsudku vydaného bez účasti spotrebiteľa v takom rozsahu, v akom mu to umožňujú vnútroštátne procesné pravidlá v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy. V takomto prípade prináleží vnútroštátnemu súdu vyvodiť všetky dôsledky, ktoré z toho podľa daného vnútroštátneho práva vyplývajú, s cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol uvedenou doložkou viazaný.

Najvyšší súd SR v uznesení zo dňa 18. januára 2012, sp. zn. 6 Cdo 143/2011 konštatoval, že pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu,

je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Ak nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Pri riešení otázky, či rozhodcovský rozsudok vydal rozhodcovský súd s právomocou prejednať daný spor, nie je exekučný súd viazaný tým, ako túto otázku vyriešil rozhodcovský súd. Exekučný súd je povinný zamietnuť žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, ak už pri postupe podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyjde najavo existencia relevantnej okolnosti, so zreteľom na ktorú je nútený výkon rozhodnutia neprípustný.

Aj keď účastník rozhodcovského konania, ktorým je spotrebiteľ, nevyužije možnosť spochybníť existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy podľa ustanovení zákona o rozhodcovskom konaní, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy a v prípade zisteného nedostatku v tomto smere konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom znamenajúci materiálnu nevykonateľnosť tohto exekučného titulu. Takýmto postupom exekučný súd napĺňa príkaz vyplývajúci z princípu ochrany práv spotrebiteľa. K uvedeným záverom dospel Najvyšší súd SR v uznesení z 21. marca 2012, sp. zn. 6 Cdo 1/2012.

Exekučný súd v zmysle vyššie uvedených kritérií, uvedomujúc si, že výkon rozhodnutia je integrálnou súčasťou práva na súdnu ochranu, vzhľadom na zložitosť vecí, význam konania pre oprávneného a povinného, časovú náročnosť posúdenia exekučného titulu a jeho súladu s vnútroštátnym právnym poriadkom a predpismi EÚ, preskúmal predložený rozhodcovský rozsudok a žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietol.. Dĺžka exekučného konania od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia do vydania rozhodnutia, ktorým sa žiadosť o udelenie poverenia zamietla, vzhľadom na tú skutočnosť, že bolo potrebné posúdiť zákonnosť vedenej exekúcie (vyžadujúca osobitnú právnu úvahu), nie je takej povahy, aby bolo možné v danej veci vysloviť porušenie práva navrhovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Navyše súd konštatuje, že pri zameraní sa na systematiku ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku možno zistiť, že o lehote 15 dní sa zákonodarca zmieňoval len v súvislosti s vydaním poverenia na vykonanie exekúcie a výslovne uviedol, že táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/. V prípade nesplnenia podmienok na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie už zákonodarca žiadnu lehotu neuvádza. Teda na rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie žiadna lehota nie je daná.

Vzhľadom k tomu, že teda súd nemal za preukázaný nesprávny úradný postup (existenciu prieťahov v konaní) ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

Ešte súd podotýka, že rozhodnutie, ktorým sa zamietla žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nie je rozhodnutím nezákonným, pretože v danom prípade nebola žiadnym príslušným orgánom konštatovaná nezákonnosť takeého rozhodnutia.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. . Úspešný žalovaný si pri podaní vyjadrenia uplatnil právo na náhradu trov konania, avšak trovy konania nevyčísľil. Zo spisu mu žiadne trovy konania nevyplývajú, preto súd rozhodol tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Len pre úplnosť súd uvádza, že žalobca vo svojom žalobnom petite žiadal najprv o veci rozhodnúť tzv. medzitimným rozsudkom (§ 152 ods. 2 O.s.p.). K tomu súd uvádza, že ak súd uzná, že je tu dôvod pre postup podľa § 152 ods. 2 O.s.p., môže vydať medzitimný rozsudok aj bez návrhu účastníka konania. Ak súd takémuto návrhu účastníka konania na vydanie medzitimného rozsudku nevyhovie, nevydáva o tom zvláštne rozhodnutie a s týmto návrhom sa ani nemusí vyporiadať v odôvodnení rozhodnutia o veci samej.

Tiež súd poznamenáva, že námietkou premlčania vznesenou žalovaným sa súd nezaoberal, keďže dospel k záveru, že nárok žalobcu nie je dôvodný.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd v Lučenci, Ulica Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každý účastník dostal jeden rovnopis odvolania. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 písm. a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 205a ods. 1 O.s.p. skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa § 205a ods. 2 O.s.p. ustanovenie odseku 1 sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Podľa § 221 ods. 1 O.s.p. súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Ak nebude povinnosť týmto rozhodnutím stanovená splnená dobrovoľne, možno sa jej plnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrhom na súdny výkon rozhodnutia.